

ת"פ 11803/07/19 - מדינת ישראל נגד ח' א'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 11803-07-19 מדינת ישראל נ' א'

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד חסיד
נגד הנאשם		ח' א' ע"י ב"כ עו"ד אבו טביך

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 26 שנים, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וכן היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק.

תמצית העובדות היא כי ביום 29.6.19, חזר הנאשם לביתו בסביבות השעה 03:00. בת זוגו (להלן: המתלוננת) שאלה אותו מדוע התעכב, וכשהשיב לה "זה מה יש", ענתה לו כי ברצונה לעזוב. כשהחלה לארוז את בגדיה, ניגש הנאשם, משך מידה את המזוודה והדף אותה לעבר ארון חדר השינה, כך שנפלה על הרצפה. למחרת בשעה 11:00 הגיע אביה לאסוף אותה לאכול עמו, והיא ביקשה מהנאשם כי יצטרף. הנאשם סירב, והמתלוננת שוב אספה את חפציה. אז, תפס אותה הנאשם, משך אותה, רכן מעליה ואחז בצווארה. המתלוננת שרטה אותו בצווארו וניסתה להרחיק את ידיו ממנה, אך הוא נשך את ידה הימנית. אביה של המתלוננת צפר לה מחוץ לבית, והנאשם נסגר במקלחת. בשלב זה, ניצלה את ההזדמנות ויצאה מן הבית. כתוצאה מן המעשים נגרמו לה סימני נשיכה בידה הימנית. יום קודם לכן, ביקשה המתלוננת לעזוב את הנאשם ובתגובה הוא שבר את מחשבה הנייד בשווי 5,000 ₪.

בין הצדדים לא גובש הסדר עונשי אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשרות המבחן, בין היתר לאור העדר עבר פלילי. כמו כן, ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות.

התסקירים

התסקיר הראשון הוגש ביום 13.9.21. נכתב כי הנאשם גרוש, ועובד במוסך של אביו. הנאשם תיאר כי העבירות בוצעו לרקע התנגדות אשתו ליציאותיו לבילוי לילי, והודה שלא הצליח לווסת את דחפיו ונהג באליומות כלפיה. עוד טען כי באותה תקופה היתה אלימות הדדית ביניהם. הנאשם לא שמר על קשר רציף עם שרות המבחן, והגיע לבדיקת שתן יחידה מבין שתיים אליהן זומן. אותה בדיקה נמצאה נקייה. המתלוננת סירבה להגיע לפגישה בשירות המבחן, אך בשיחה טלפונית שללה אלימות נוספת מצד הנאשם, פרט לאירועים שלפניו, ואמרה כי אינה חוששת מפניו. נכתב בתסקיר עוד, כי בהמשך להליך המעצר בגין העבירות דנן, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, והגיע באופן סדיר. עם זאת, בלטה עמדותיו הפטריאכליות, ונוקשות חשיבתית הקשתה עליו לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי. שרות המבחן בדק התאמת הנאשם להליך קהילתי, אך הוא שלל כל נזקקות טיפולית ועל כן נמצא בלתי מתאים. הערכת השירות היא כי הנאשם מאופיין בסגירות וחשדנות, וצורך אלכוהול באופן בלתי מבוקר. במצב זה, ולנוכח העדר בשלות לטיפול, נכתב כי אין פתח להמלצה טיפולית, וההמלצה היא על ענישה מרתיעה ומציבת גבול.

תסקיר נוסף הוגש ביום 13.1.22, לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול אצל שירות המבחן. נכתב כי נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר עמו ללא הצלחה, עד שבסופו של עניין אותר באמצעות אחיו ואביו. לפגישה שנקבעה הופיע באיחור, ללא הסבר לניתוק הקשר. בפגישה חזר על עמדתו לפיה אינו זקוק לטיפול אך הביע נכונות מילולית. בעקבות זאת, שולב בתכנית הכנה לטיפול, אך הגיע למפגש אחד בלבד מבין שניים שהתקיימו. בדיקות שתן שמסר היו נקיות למעט אחת שהעידה על שימוש באקסטזי. התסקיר חזר על ההערכה לפיה נדרש טיפול לנאשם לצורך הפחתת מסוכנות, אך בשלב זה הוא מבטא מוטיבציה חיצונית בלבד. הוצע לדחות את הדיון למשך 3 חודשים לצורך סיום תכנית ההכנה, ומעקב בדיקות שתן.

התסקיר האחרון הוגש ביום 31.3.22. נכתב כי הנאשם הגיע ל-4 מתוך 6 מפגשי תכנית ההכנה לטיפול. במפגשים, ביטא מורת רוח משילובו בהליך טיפולי, הפוגם ברצף נוכחותו בעבודה. הנאשם ביטא עמדות נוקשות, צרכי שליטה, ודפוסי תקשורת בעייתיים, ואף השרה תחושת איום על חברי הקבוצה, ופגם בהליך הקבוצתי. עלה כי הנאשם מתקשה לקבל את הפרידה מן המתלוננת. עוד עלה כי הוא מקדיש שעות רבות בכל יום לאימוני כושר, במסגרת קורס מדריכי כושר, והתחום התעסוקתי נמצא בראש מעייניו. עם זאת, לתפיסתו אינו מאופיין בדפוסי התנהגות בעייתיים, ואינו מזהה צורך בטיפול ארוך טווח. הוא אמנם ביטא נכונות לשילוב בתכנית, אך ההתרשמות היא כי עמדותיו אינן מספיקות לצורך ביסוס המלצה שיקומית, ונכונותו מונעת משיקולים תועלתניים ולא מתוך כוונה אמיתית לחולל שינוי. הנאשם לא הציג מסמכים לפיהם הרשעה תפגע בו תעסוקתית, לכן אין המלצה לאי הרשעה. בנוסף, אין המלצה שיקומית.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה כי מעשי הנאשם מלמדים על רכושנות כלפי המתלוננת. נטען כי המתחם ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר, ויש להטיל 12 חודשי מאסר. זאת, בשים לב להעדר המלצה שיקומית, והתמונה השלילית העולה מן התסקירים. התביעה ערה לכך שהנאשם חסר כל עבר פלילי, וכי נטל אחריות בהזדמנות הראשונה, אך לדעתה, הבעייתיות הרבה הנשקפת מן התסקירים מחייבת ענישה מחמירה. עוד עתרה התביעה להטלת פיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם ללא רקע פלילי, שהיה נתון במעצר בגין תיק זה מיום 29.6.19 עד יום

4.8.19. לאחר מכן שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא, אך במהלך התקופה בוטלו התנאים. נטען כי כיום אין שום קשר בין המתלוננת והנאשם, ולמיטב הידיעה היא מצויה בזוגיות אחרת. בעניין השתתפותו החלקית בתכנית הטיפול, טען ב"כ הנאשם כי הוא נאלץ לסייע לאביו בעסק המשפחתי, ומדובר באילוץ. עוד טען כי הנאשם אינו צורך סמים, על פי הבדיקות שנערכו לו. נוכח כל אלה, סבור ב"כ הנאשם כי לא ניתן לקבוע שהתסקירים נושאים אופי שלילי, וראוי להסתפק בענישה הצופה פני עתיד.

מתחם העונש ההולם

אין צורך להאריך בעניין חומרתן של עבירות אלימות כלפי בת הזוג. לאחרונה אמר בית המשפט העליון ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י:

כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף.

באותו עניין, דובר בנאשם אשר במהלך וויכוח עם בת זוגו, ולאחר שיצאה מן הבית לחדר המדרגות, השליך לכיוונה נעל ספורט, אחז בידו בנעל נוספת, יצא לעברה - והחל להכותה בנעלו בחוזקה בגבה ובפניה, תוך שגרם לדימום בשפתייה, כל זאת לעיני בנם הקטין. בבית המשפט קמא, הוטלו 15 ימי מאסר בפועל, אך התביעה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי שקל את העובדה שעד לדיון בערעור ריצה הנאשם את מלוא עונשו, אך מצא לנכון להחמיר, והטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן הטיל צו מבחן. הערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מד"י (2.5.16) שנסיבותיו דומות לענייננו, הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוגו, בכך שדחף אותה, משך בשערה, סובב אותה וכופף את צווארה בעודו אחוז בו. לנאשם לא היה כל עבר פלילי והקשר בינו ובין המתלוננת נותק. בית משפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, ועל כך ערער הנאשם. בבית המשפט המחוזי נתבקש תסקיר, ועלה כי הנאשם שולל נזקקות טיפולית, לפיכך נדחה ערעורו. הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחה אף הוא.

ברע"פ 7887/20 עאבדין נ' מד"י (10.1.21) אישר בית המשפט העליון את ההחמרה בעונשו של הנאשם, במסגרת הערעור על קולת העונש. הנאשם הורשע בכך שבעת חופשה במלון, תקף באופן ברוטאלי ומתמשך את בת זוגו, הכה אותה בגבה, שרט את ידיה, השליך אותה לרצפה, רכן מעליה, הכה אותה בסטירות לפניה ובעט עם רגלו ברגליה. בצהרי אותו יום, איים עליה כי יהרוג אותה, הכה אותה בסטירות לפניה, בעט ברגליה, נשך אותה בידה וכשניסתה להימלט לחדר השירותים, משך אותה בכוח והשליך אותה על הספה, הכה בפניה ובעט ברגליה. המתלוננת

הצליחה לברוח לחדר השירותים ולנעול עצמה, אז איים כי אם לא תפתח את הדלת, יהרוג אותה ואת בתם התינוקת. לשמע האיום ובכיה של הבת, יצאה המתלוננת מחדר השירותים, ניגשה אל הבת והרימה אותה בידיה, אך הוא נטל אותה בכוח והשליך אותה על המיטה, השליך את המתלוננת על הרצפה, בעט ברגליה וסטר לה בפניה. רק לאחר שהוזעקו עובדי המלון וחדרו בכוח לחדר, הופסק הנאשם ממעשיו. בבית המשפט קמא הוטלו 11 חודשי מאסר, אך בערעור הועמד העונש על 20 חודשי מאסר.

ברע"פ 1805/11 שמחייב נ' מד"י (7.3.11) נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו. הנאשם הכה את בת זוגו באגרופ בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים, והוטל עליו מאסר למשך 7 חודשים.

ברע"פ 2323/17 פלוני נ' מד"י (12.6.17) הורשע הנאשם ב-4 אירועי אלימות כלפי בת זוגו, שכללו לפיתה בחוזקה באופן שגרם להמטומה, שבירת מחשבה הנייד, דחיפת קופסת קרטון על רגלה, ואיומים חוזרים. בית משפט השלום התחשב בהליך שיקום מוצלח שעבר, ובהעדר עבר פלילי, והטיל 70 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעורים שהוגשו על חומרת העונש נדחו.

ברע"פ 4416/19 פלוני נ' מד"י (4.7.19) דובר בנאשם שהורשע בארבעה אישומים בעבירות אלימות כלפי בת זוגו, שכללו משיכה והשלכה של תיקה ברחוב, אשר גרמה לה שריטה, סטירה על פניה, וכן איומים חריפים במספר אירועים. הנאשם היה ללא עבר פלילי, ומטופל פסיכיאטרית. לאחר שהוגש תסקיר שהעיד על שיתוף פעולה, הטיל עליו בית המשפט קמא 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעוריו על חומרת העונש נדחו.

ברע"פ 89/19 פלוני נ' מד"י (10.1.19) הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג, בכך שבהיותו תחת השפעת אלכוהול רדף אחרי גרושתו ההרה לכיוון תחנת המשטרה, דחף אותה לקרקע, כך שנפלה ונגרמה לה חבלה, ולאחר מכן היכה אותה בבטנה. בית המשפט קמא התחשב בכך שהנאשם היה עצור מעל חודש, ומשמש כמשמורן לילדיו. כמו כן, התחשב בתסקיר שהעיד על תהליך שיקומי. לפיכך, הוטלו 60 ימי מאסר בעבודות שירות. ערעוריו הנאשם על חומרת העונש נדחו.

בעניינו, הנאשם נהג באלימות כלפי בת זוגו, באירוע מתמשך, וזאת בשל רצונה לעזוב את הבית. בתוך כך, הדף אותה לעבר ארון חדר השינה, כך שנפלה על הרצפה, וכעבור מספר שעות, בעוד אביה ממתין לה ברכבו מחוץ לבית, משך אותה, רכן מעליה ואחז בצווארה. אמנם המתלוננת השיבה "מלחמה" ככל שיכלה, ושרטה אותו בצווארו על מנת להרחיקו ממנה, אך הנאשם לא נרתע ונשך אותה באופן שהותיר חבלה על ידה. יום קודם לכן, שבר את מחשבה הנייד, אשר יש להניח כי היה כלי חשוב ביותר עבורה.

לדעתי, על פי מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לטיב החבלה שאין לזלזל בה, אך אינה מן החמורות, מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם צעיר למדי, ואין לו כל עבר פלילי. נסיבות אלה יילקחו בחשבון לקולא.

עולה מן התסקיר כי המתלוננת אינה חוששת מפני הנאשם, ואישרה כי האירוע דנן היה מקרה האלימות היחיד שחוותה מצדו.

ואולם, על פי התסקיר, הנאשם מחזיק בעמדות פטריאכליות נוקשות, שאינן מתאימות לעידן בו חיים אנו, ולמרות ששולב בתכנית טיפול ראשונית לא השכיל להפנים את הבעייתיות שבהתנהלותו. הנאשם ממשיך להחזיק בעמדותיו, הביע אותן בקבוצת הטיפול, ועולה כי נוכחותו הפכה לגורם מאיים כלפי יתר חברי הקבוצה. הנאשם עשה דין לעצמו ובחר להיעדר מחלק משמעותי ממפגשי הקבוצה, ולא פעם איחר לפגישות אליהן הוזמן. בכל אלה יש לצערי כדי ללמד על העדר הפנמה של חומרת המעשים.

שירות המבחן חיווה דעה מקצועית לפיה נדרש לנאשם טיפול ארוך טווח לצורך הפחתת מסוכנותו. בנוסף, עלה כי הנאשם משתמש באופן כלשהו בסמים, וצורך אלוהול באופן בלתי מבוקר.

אילו השכיל הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, ניתן להניח כי היה מוגש בעניינו תסקיר שונה בתכלית, ואזי היה בית המשפט נותן משקל רב לשיקולי שיקום, בייחוד בשים לב להעדר עבר פלילי וגילו הצעיר. ואולם, למרבה הצער, אין זה המצב. בנסיבות הקיימות, אני סבורה כי אין מנוס מהטלת עונש בגדרי המתחם, שכן לא קיים אופק שיקומי ונדרשת ענישה הולמת.

עם זאת, שעה שמדובר בנאשם צעיר ללא כל עבר פלילי, אשר כבר שהה במעצר מאחורי סורג ובריה לתקופה משמעותית של כ-5 שבועות, אני סבורה כי עובדות המקרה אינן מצדיקות שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה, שכן עונש מאסר שכזה עלול לפגוע בסיכויי לחזור למוטב, ולהשפיע לרעה על המשך התפתחותו האישית, באופן בלתי מידתי. לדעתי, מכלול הנסיבות תומכות במסקנה שיהא זה מידתי יותר להטיל עליו מאסר בעבודות שירות, ופיצוי הולם.

נוכח האמור, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה ביום 19.6.22 בשעה 8:30 כשבידו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות היזק לרכוש.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 6,000 ₪, אשר יופקד במזכירות עד יום 9.8.22.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ב, 09 יוני 2022, במעמד הצדדים.